

diepe rust van den vorderenden avond, een gezegende moeheid drukte zijn zware oogleden dicht, zijn voeten gleden van de steunende reeling af.

Eentonig rolden de golven aan en af, af en aan, als van heel ver hoorde hij hun stuwkracht zwellen en breken. Dan, op eens, verraderlijk, als een overval, was daar weer de gedachte aan haar, Gonda, die nu denken zou dat hij, dronken en brutoot.... Weg daarmee, dat gaf allemaal niets, dat moest kapot, kapot als zooveel....

Hij verlegde zijn hoofd en duwde de wang tegen het vochtig-koele hout van de leuning, heerlijk rusten was het zoo, je voelde je moeheid ontspannen, ja, verlof had je toch wel noodig, hij had dat eerder moeten doen.... Waar zou zijn toekomstige standplaats zijn; Sumatra, de nieuwe boringen misschien? Tijgers en olifanten had je daar, alles moest er op veel bredere schaal zijn opgezet dan in Borneo, de huizen keurig, ja dat was toch ook wel wat waard.... Ze mochten hem weer diep de rimboe instoppen, alleen — en hij opende op die gedachte nog eenmaal wijd de oogen — alleen moest hij dan van uit Java een huishoudster zien mee te nemen, niet meer die misère, dat nutteloos verzet! Doen als ieder ander, dat was voor alles beter. En als die vervloekte koorts weer opkwam, dan had je toch iemand om je heen, die misschien eens een hand op je hoofd zou leggen, dan was je niet zoo verschrikkelijk alleen.... Maar hij zou haar zeggen, bedacht hij in een weë herinnering, dat ze geen klapperolie in haar haren moest doen en niet die verflenste geur van verdrogende melatie.... want dan.... O, ja, en zeggen moest hij haar ook dat ze geen siri-kauwen mocht, want als ze van die bloederig-roode lippen kreeg als Tasminah....! Maar het ergste van alles was toch die ranzige klapperolie-lucht.... als dat dan anders kon, dan zou het ook wel.... want iedereen leefde toch zoo.... waarom zou dan juist hij.... juist hij.... En terwijl zijn laatste begrip nog dit wegglippend bezwaar te ontraadselen zocht, redde een alles overwinnende slaap hem, troostend, van dit kwellend probleem.

Tjiandjoer, 1928.

